

Document de bases per un ampli acord polític i social per la independència, el procés constituent i un paquet de mesures d'urgència

Aquest que presentem no és el programa polític de la CUP, que assumeix el «Full de ruta cap a la independència» debatut en assemblees obertes arreu del territori i aprovat per les organitzacions que participen al procés «Per la ruptura». El que presentem aquí és una proposta política al conjunt d'agents polítics i socials d'almenys una part dels Països Catalans, això és, una Catalunya plural que al nostre entendre té les condicions objectives i subjectives per impulsar coordinadament dos grans canvis polítics: la sobirania formal a través de la independència, i l'inici del camí cap a la sobirania plena i real a través d'un procés constituent democràtic. Aquesta proposta inclou dues parts. Una primera que és un esquema de com posar coordinadament a treballar totes les voluntats de canvi existents en aquesta part dels Països Catalans. La segona explica com, a parer de la CUP, cal combinar aquestes voluntats per tal d'arribar al millor port possible: -una Catalunya lliure, justa i igualitària.

La majoria social a Catalunya comparteix alhora un anhel sobiranista amb un altre anhel encara més ampli, no necessàriament independentista, que malda per provocar un canvi democràtic a la societat. Allò que hem convingut a anomenar una majoria constituent, que vol posar fi al règim polític i institucional sorgit de la Transició i hereu del franquisme i plantejar-ne un de nou per a la següent generació: més democràtic, més transparent, més sobirà, més just socialment, amb noves institucions.

El procés sobiranista s'ha d'omplir de contingut social i democràtic. Seguir intentant preservar el full de ruta cap a la independència, i la idea mateixa de la independència, dels problemes socials i de les voluntats de canvi democràtic al nostre entendre majoritàries en la nostra societat, és associar el procés al partit actualment majoritari en l'esquema sobiranista. I la independència no pot anar associada a un programa polític concret i determinat. No pot anar associada a un partit. Ni a la unió de dos partits. Sinó al país, que és la seva gent.

Alhora, totes les forces socials i polítiques que aposten per **l'inici d'un procés constituent** han de sumar reflexions i esforços per convertir primer la idea en hegemònica i, segon, dotar-la d'un full de ruta concret, que passa invariablement per plantejaments de radicalitat democràtica. Al cap i a la fi, si som independents ho decidirà una majoria de vots independentistes. Però el procés de definició de la nova República no pot estar en mans exclusivament dels independentistes, sinó en mans de tothom qui vulgui contribuir a fer de la societat catalana una societat millor: més justa, més igualitària, més sobirana, més democràtica.

El 27S han de ser eleccions plebiscitàries i constituents, o dit d'una altra manera, plebiscitàries en dos sentits: si vol Catalunya ser un **Estat independent** o no, i si vol la societat catalana iniciar un procés constituent, hi hagi o no hi hagi independència. És a dir, un **procés constituent català unilateral**.

Cal lligar de forma real la independència a la convocatòria d'un procés constituent democràtic on el dret a decidir ja no sigui un recurs tàctic per reivindicar un referèndum d'independència, sinó la base del nou país. Independència per decidir-ho tot.

Alhora, igual que volem que la independència sigui reconeguda (a casa i fora de casa) si guanya en sufragis, cal acceptar que si la voluntat majoritària és la d'obrir un procés constituent caldrà obrir-lo. De forma unilateral, a Catalunya. Amb totes les de la llei. Al cap i a la fi, no hi ha expressió de sobirania nacional i popular més explícita que convocar-se com a país a decidir com ha de ser el país.

Guanyi o no guanyi la independència, i si guanya, sigui reconeguda abans o després, la majoria social i política d'aquest país ha de convocar-se a un procés constituent sobirà sobre les principals qüestions socials, econòmiques, institucionals, ecològiques i democràtiques que afecten la nostra societat. Un país que camina sobiranament és un país lliure. I imparable.

Com materialitzar-ho?

Per fer explícites les dues grans voluntats de canvi polític cal visibilitzar-ne el suport, traduir-les en fulls de ruta concrets i coordinar-les en la mesura del possible.

El procés sobiranista, que ha protagonitzat el major cicle de mobilitzacions i suports dels darrers anys, ha combinat el suport i la mobilització popular, amb el suport institucional i de partits, i la visualització d'ambdós en el Pacte Nacional pel Dret a Decidir. Equilibri no sempre fàcil que ha dut els darrers mesos a cedir un protagonisme i lideratge excessiu als partits polítics, sotmesos sempre a una lògica diferent, la de la competició electoral. El moviment social és qui ha de liderar el full de ruta, no pas córrer a remolc dels partits polítics i les institucions, d'altra banda indispensables per a materialitzar el full de ruta. En el moment de la crisi entre partits prèvia al 9N, les principals entitats sobiranistes (ANC i Òmnium) van convocar una Taula per l'Estat Propi que, mentre ha romàs al marge del focus mediàtic, va servir i ha servit per al treball portes endins entre forces polítiques i aquestes entitats. Va permetre reconstruir el 9N, però no ha sabut evitar tornar a situar el moviment sobiranista darrera dels partits polítics (dos, en concret CiU i ERC) de cara a pactar un endarreriment de les eleccions plebiscitàries per al 27 de setembre. Paper impropri del moviment sobiranista.

El procés sobiranista ha passat per diverses fases argumentatives i de mobilització de recursos. La primera fase va ser marcada pel tractament injust de Catalunya dins d'Espanya. La retallada de l'Estatut, les sentències contra la immersió lingüística i el dèficit fiscal van marcar els principals arguments i accions polítiques. La segona fase, inaugurada amb les eleccions de 2012, ha estat marcada per la reclamació concreta del dret a decidir el futur de Catalunya en un referèndum. La negativa permanent de l'Estat a permetre un exercici netament democràtic com el plantejat li ha permès al moviment sobiranista sumar legitimitat, adhesions i simpaties. Finalment, la celebració del 9-N, l'acord CiU-ERC-entitats sobiranistes per endarrerir les eleccions plebiscitàries i l'aparició de certa expectativa de canvi electoral a Espanya han forçat un nou escenari. I conseqüentment, una nova fase del procés és a punt de néixer. Aquesta és la fase en què ja no val comptar amb l'Espanya-mur com a únic motor de construcció de legitimitats i majories socials. Ara cal omplir de contingut democràtic i social la independència. És a dir, passar de la retòrica de la independència com a millora social abstracta, a la concreció d'un full de ruta, recolzat per un compromís ampli i transparent, que la independència convertirà el dret a decidir en el motor i fonament de la nova

República catalana. Que la independència és i serà fonamentalment l'entrega del poder polític a la gent per fer de Catalunya un poble sobirà.

Propostes:

- Habilitar un espai de treball operatiu més ampli que la Taula per l'Estat Propi però més operatiu que el Pacte Nacional pel Dret a Decidir que inclogui forces socials, civils, polítiques i sindicals per tal de coordinar l'establiment i compliment d'un full de ruta cap a la independència.
- Redactar i acordar un full de ruta basat en el caràcter plebiscitari de les eleccions del 27S, eleccions que han de substituir un referèndum sobre la independència impossible de celebrar amb el permís de l'Estat Espanyol, governi qui governi.
- Comprometre les forces sobiranistes i les que estiguin per l'exercici del dret a decidir en el marc de les eleccions del 27S a proclamar oficialment el resultat de les eleccions-plebiscit, base de tota eventual negociació posterior amb el govern que sorgeixi de les eleccions espanyoles a celebrar-se en els mesos següents previsiblement.
- Convocar les forces sobiranistes del Parlament a la mesa de diàleg amb l'Estat en cas de negativa de l'Estat a reconèixer la independència que tingui com a objectius la ruptura amb l'Estat Espanyol, la defensa del procés a nivell internacional, l'organització i convocatòria del procés constituent i la progressiva substitució de les estructures d'estat espanyoles per les pròpies.
- Activar, de comú acord amb tot el conjunt de forces polítiques, sindicals i socials, espais de mobilització i d'organització popular arreu del territori que facilitin la conscienciació i la mobilització de la societat catalana en favor del resultat de les eleccions-plebiscit

En aquest sentit, **el procés constituent** també ha de constituir una aliança política, un espai de treball sobre el full de ruta per materialitzar-se i un acord social ampli per visibilitzar-se com a majoritari. D'aquí al 27 de setembre són dues les dates electorals que s'han de sumar a un calendari de materialització de la força social de la idea d'un procés constituent unilateral: les eleccions municipals i les eleccions plebiscitàries i constituents.

Propostes:

- Totes les forces polítiques i socials que defensin la convocatòria d'un procés constituent de base democràtica per a Catalunya han de constituir un "pacte social per al Procés Constituent" que mostri el suport ampli i plural a la idea.
- En aquest sentit, les eleccions municipals han de suposar una primera demostració de força democràtica del procés constituent. Els i les regidors i alcaldes i alcaldesses sorgits de les eleccions municipals i favorables a la convocatòria d'un procés constituent català es convocaran a una assemblea fundadora del Pacte Social per al Procés Constituent.
- Les forces polítiques amb o sense representació parlamentària que defensin la convocatòria d'un procés constituent de base democràtica per a Catalunya han de constituir un espai de treball i acord polític. Seria ideal que fos abans de les eleccions del 27S, però també pot postposar-se per a després. El que sí que ha de ser previ a les eleccions és el mínim acord polític per a **situar en els respectius programes la voluntat compartida d'obrir un procés constituent de forma unilateral a Catalunya** independentment de la consecució de la independència.

- La comissió parlamentària d'estudi del dret a decidir, a dia d'avui encara no dissolta, ha de reconvertir-se en un espai d'estudi del procés constituent (que és dret a decidir també). En els 5 mesos que queden de Parlament, aquesta comissió ha de citar experts locals i internacionals que expliquin com creuen que podria dur-se a terme un procés constituent al Sud d'Europa.
- Forces polítiques i socials i experts a títol consultiu han de redactar les bases, el calendari, el procediment de redacció, esmena i votació d'un procés constituent que hauria de començar, de forma unilateral, després de les eleccions del 27S
- D'acord amb la societat civil i les institucions locals i supralocals favorables, es constituïran assemblees constituents a nivell comarcal, de ciutat o de barri, segons la població, per tal d'impulsar el debat, fer la difusió i mobilitzar els recursos necessaris

Finalment, les necessitats bàsiques avui i aquí d'una part important i creixent de la població de Catalunya exigeixen evitar qualsevol excusa, qualsevol demora, en el disseny i implementació immediata d'un "Pla d'emergència social" que, d'acord amb l'excepcionalitat política del procés català, actuï de forma excepcional envers els més febles. No hi ha recorregut creïble possible ni per al procés sobiranista, ni en el camí de la independència ni en l'obertura d'un procés constituent, si l'administració pròpia dels catalans no es fa càrrec, amb o sense el permís de la llei espanyola, d'aplicar un conjunt de mesures d'emergència i excepció social. I aquestes, al nostre entendre, haurien de ser almenys:

- Aturar tots els processos de privatització de serveis i no iniciar-ne de nous
- Establiment de la Renda Mínima Garantida com a dret subjectiu
- Facilitar el transport públic gratuït pels aturats de llarga durada i per les persones que tenen ingressos inferiors al SMI
- Fi de la pobresa energètica: l'accés mínim als subministraments bàsics de la llar ha de ser garantit com a dret.
- Garantir el dret a l'alimentació de totes les famílies que no poden fer front a aquesta necessitat
- Garantir les prestacions econòmiques vinculades al servei per a totes les persones en situació de dependència severa amb menys recursos econòmics
- Garantir l'assistència sanitària amb independència de si es té la targeta o no
- Garantir uns ingressos mínims mensuals a aquelles famílies que no tenen ingressos de cap tipus
- Moratòria de desnonaments sobre la llar habitual
- Recuperar la Renda Mínima d'Inserció mentre no s'aprovi un nou sistema de "renda garantida de ciutadania"

Manresa, 21 de març de 2015

Consell Polític Nacional de la Candidatura d'Unitat Popular.